

اسناد آگاهی در فلسفه ذهن تجربی

Consciousness Attribution in Experimental Philosophy of Mind

چکیده:

چیستی و چگونگی عملکرد آگاهی پدیداری یکی از مهم‌ترین و دشوارترین مسائل فلسفه ذهن به شمار می‌آید. در فلسفه ذهن تجربی معاصر دو فرضیه متفاوت درباره اسناد آگاهی به انواع موجودات -اعم از انسان‌ها، سایر جانوران یا ربات‌ها- وجود دارد. بر اساس نخستین فرضیه که می‌توان آن را فرضیه ایجابی نامید طبقه‌بندی یک موجود در مقام موجودی دارای عاملیت از طریق فرایندهای پردازشی سریع، خودکار و دامنه-خاص، تمایلی به نسبت دادن طیف گسترده‌ای از حالت‌های ذهنی به آن موجود، ایجاد می‌کند. براین فایلا، ادم آریکو و شان نیکولز را می‌توان مهم‌ترین طرفداران فرضیه ایجابی به شمار آورد. بر اساس فرضیه دوم که می‌توان آن را فرضیه سلبی نامید وجود حالت‌های ذهنی‌ای که دارای آگاهی پدیداری هستند از طریق حالت‌هایی مانند دیدن رنگ قرمز یا احساس درد و از منظر اول شخص، قابل آشکار شدن نیست. جاستین سیتسما و ادوارد مکری مهم‌ترین مدافعان فرضیه سلبی‌اند. در این سخنرانی پس از معرفی هر یک از این دو فرضیه از طریق اشاره به پژوهش‌های تجربی مربوط به آنها، نقاط قوت و ضعف آنها بررسی می‌شود و نتایج هر یک از این فرضیه‌ها درباره اسناد آگاهی به موجودات دیگر مورد بحث قرار می‌گیرد.

سخنران

دکتر امید کریمزاده

دکتری فلسفه تحلیلی

استادیار پژوهشکده علوم شناختی و مغز

دانشگاه شهید بهشتی

زمان: دوشنبه ۱۴۰۳/۷/۱۶ ساعت ۱۲-۱۰

مکان: دانشگاه شهید بهشتی، تالار پژوهشکده علوم شناختی و مغز، جنب دانشکده علوم ریاضی